

ИОАН

Вярно ли е гдето разправят, че 7000 кръстоносци като се спасили зад стените на Цариград, веднага се качили на пет кораба и заминали откъдето дошли, без да чакат нито миг! /Смее се и той от сърце/ Да не прехвъркнат странните българи стените на Константинопол!

КАЛОЯН

То стана и това! Когато се бихме с латинците при Сер, така ги гонихме по петите, че когато техните последни отряди влизаха в крепостта, ^{преден} заедно с тях влезе и нашият ~~князе~~ отряд! Така се бие българинът, когато брани родната земя и свободата си! Никой не може да се мери с него... И Солун ще вземем! Там се е родила българската реч... Дано само ми стигнат силите и това да завърша... /подпира уморен глава на ръцете си, подприл лакти на масата /Другото ще оставя за тебе... С нови, млади сили да продължим започнатото от бащи и деди...

ИОАН

/неспокойно го приближава /Айчо! Какво ти е? Да викам целebници!

КАЛОЯН

Не, не. Ще чине. Минава...

ИОАН

Стига! Миналата година ти не отидна нито ден... Толкова славни битки не е печелил ни един велик пълководец за такова късо време... А малко ли бяха тревогите с размирниците вътре... Аспиета, Таронит...

КАЛОЯН

Аз нямам зло сърце. И когато трябва да бъда неумолим и жесток, никой не знае как боли и колко е трудно... Но как да гледаш как злото се тичи ирибе да го накажеш? Ако видиш, че змия ще ухапе детето ти - няма ли да я и смачкеш главата? /пак става и се разхожда/. Не знам защо такова лошо предчувствие свива сърцето ми... Веднъж да види нашето знаме над Солунските стени - та после да става каквото ще... Да завърша! Да сложа покрив над оградата... За да не остане да се руши... А после други да я редят и украсяват!